

תת"ע 12663/03/23 - מדינת ישראל נגד רימונדה מסאלחה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 12663-03-23 מדינת ישראל נ' מסאלחה
תיק חיצוני: 14124275844

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	רימונדה מסאלחה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 27.04.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונה כדין. המבקשת הורשעה בביצוע עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.
2. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקשת זומן לדין ואילו אישור המסירה חזר מסיבת "לא נדרש". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר, מועד המסירה וכיוצב' וראה לענין זה **עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)**.
3. לטענת המבקשת היא לא זומנה כלל וכי הזימון נשלח לכתובת שאינה מוכרת למבקשת. נטען כי המבקשת מתגוררת בחו"ל לרגל לימודיה ומבקשת לקבל את יומה בבית המשפט. הבקשה נעדרת כל אסמכתאות לאימות הנטען בה לרבות העדר תצהיר, תדפיס כתובות ממשרד הפנים, אישור לימודים.
4. בחלוף המועד להגשת תגובת המשיבה ובהיעדרה אדון בבקשה על יסוד החומר המונח בפניי.
5. לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר

הסכמת תובע. טעם דיוני זה לכשעצמו שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. יתרה מכך - מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

8. לעניין אי התייצבות לדין - הרי שאין בעמדת המבקשת כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט. האישור מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)). המבקשת לא עמדה בנטל הרובץ על כתפיה להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בה וראה לענין זה עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאיב נ' מדינת ישראל (15.12.22). ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקשת וכן להציג כתובת אחרת מזו אליה נשלח דבר הדואר. חזקת המסירה לא נסתרה ולמעשה הבקשה הוגשה בעלמא וללא תימוכין.

9. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). אין בבקשה זו תשתית כנדרש.

10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.